

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/17/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6213010028
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6213010028.1

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica, na neverejnom zasadnutí dňa 23. marca 2016, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Slavoja Sendeckého, prejednal sťažnosť okresného prokurátora, proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš z 25.01.2016 sp.zn. 8T/14/2013, a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. z r u š u j e uznesenie okresného súdu a u k l a d á mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. rozhodol u odsúdeného K. K., že sa osvedčil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš zo 04.03.2013 sp.zn. 8T/14/2013, ktorým bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere štyroch mesiacov a výkon trestu mu bol podmiennečne odložený s určením skúšobnej doby na 18 mesiacov, a to pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., teda prečin, za ktorý mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 30 mesiacov, a to v zmysle ust. § 61 ods. 1,2 Tr. zák. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 04.03.2013.

Proti predmetnému uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť okresný prokurátor, ktorý sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie z toho dôvodu, že považuje napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa za nezákonné.

V dôvodoch sťažnosti poukázal hlavne na skutočnosť, že u odsúdeného samotným rozsudkom pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu dostatočne zohľadnil osobné pomery a zdravotný stav vtedy obžalovaného K. K. a je neopodstatnené opätovné zohľadnenie tejto skutočnosti aj pri rozhodovaní o osvedčení sa odsúdeného. Je zrejmé, že samotné prejednanie veci a uloženie veľmi mierneho trestu v zmysle hrozby nariadenia trestu odňatia slobody pre prípad porušenia zákona počas plynutia skúšobnej doby 18 mesiacov, očakávanie o postačujúcom treste sa nenaplnilo, keďže odsúdený sa v skúšobnej dobe opätovne dopustil prečinu v súvislosti s riadením motorového vozidla, a to 29.08.2014 v zmysle marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 347 ods. 1 písm. d) Tr. zák., pritom za tento prečin mu bol rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš z 21.05.2015 sp.zn. 3T/50/2014 uložený nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere jeden mesiac a pre výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu piatich rokov.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa je potom v rozpore hlavne s ust. § 50 ods. 4 Tr. zák., ktorý stanovuje odsúdenému počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia viesť riadny život a tiež vykonanie iných uložených sankcií, uložených obmedzení alebo povinností.

V tomto prípade však odsúdený spáchal úmyselný prečin v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, teda rozhodne nie je možné konštatovať, že sa v skúšobnej dobe osvedčil, pritom nevykonával ani iné uložené sankcie, keďže v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia za prečin v doprave riadil motorové vozidlo, hoci táto činnosť mu bola zakázaná popri podmiennečnom treste, a to na dobu 30 mesiacov.

Je zrejmé, že odsúdený je po amputácii dolnej končatiny a napriek tomu vykonal uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere jeden mesiac 27.09.2015, preto neobstojí obhajoba odsúdeného, prednášaná pred rozhodnutím súdu prvého stupňa o osvedčení sa, že výkon trestu odňatia slobody by bol u neho podstatne sťažný v prípade rozhodnutia o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia.

Krajský súd na základe sťažnosti okresného prokurátora preskúmal v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. por. zákonnosť napadnutého uznesenia a konanie uzneseniu predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora je v plnej miere opodstatnená.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák., v rámci povolenia podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody môže súd páchatelovi uložiť aj primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život; spravidla mu uloží, aby podľa svojich schopností nahradil škodu spôsobenú trestným činom.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák., ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmiennečné odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

- a) ustanoviť nad odsúdený probačný dohľad,
- b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku I,
- c) ustanoviť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život, alebo
- d) nariadiť kontrolu uložených primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu a ak takáto kontrola nebola doposiaľ nariadená.

Podľa názoru odvolacieho súdu je opodstatnená sťažnosť okresného prokurátora hlavne z dôvodu porušenia zákona súdom prvého stupňa v citovaných ustanoveniach Trestného zákona, resp. ich nedôslednom rešpektovaní. V prvom rade skutočnosti vyplývajúce v neprospech odsúdeného boli súdom prvého stupňa vyhodnotené v jeho prospech a potom nedostatočne vyargumentoval, resp. spochybnil závažnosť týchto skutočností a dôkazov, dôležitých pre rozhodnutie, vyznievajúcich v neprospech odsúdeného tak, ako to v sťažnosti naznačil okresný prokurátor.

Odvolací súd musí poukázať na argumenty okresného prokurátora a navyše musí zdôrazniť pri rozhodovaní o osvedčení v prvom rade význam a účel trestu, ktorý bol podmiennečne odložený odsúdenému, keď v tomto prípade už boli naozaj dostatočne zohľadnené v prospech odsúdeného okolnosti, ktoré opätovne zohľadňoval súd prvého stupňa pri jeho rozhodovaní o jeho osvedčení sa. Súď precenil osobné pomery odsúdeného z pohľadu jeho zdravotného stavu, keď oproti pôvodnému konaniu došlo síce k zhoršeniu zdravotného stavu odsúdeného, ale napriek tomu vykonal trest odňatia slobody uložený pre prečin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, keď v zásade ide o špeciálnu recidívu a obžalovaný nerešpektoval hlavne trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. Teda ide o ignorovanie uloženého trestu odsúdeným vo všetkých smeroch, naopak, ide o spáchanie trestnej činnosti v podstate v špeciálnej recidíve vo vzťahu k trestnej činnosti páchanej v cestnej doprave.

Povinnosťou súdu prvého stupňa bude preto dôslednejšie prebrať dôkaznú situáciu, vrátane odsúdenia odsúdeného v inej veci počas plynutia skúšobnej doby, jeho dostatočného rozboru aj vo vzťahu k osobe odsúdeného a predchádzajúcemu spôsobu života, vrátane života počas plynutia skúšobnej doby, a až potom bude môcť zákonne rozhodnúť o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdeného počas plynutia skúšobnej doby v predmetnej veci. Okresný súd by v prvom rade mal rozlišovať pri prečinoch o ich spáchaní z hľadiska subjektívnej stránky, úmyselne alebo nedbanlivostne, vrátane jej alternatív pri jednotlivých formách takejto trestnej činnosti, teda v úmysle priamom alebo nepriamom, resp. nedbanlivosti vedomej alebo nevedomej, vychádzajúc z ust. § 15 písm. a), b) a § 16 písm. a), b) Tr. zák. a dôslednejšie potom tieto ustanovenia aplikovať aj na konkrétny prípad, či už k trestnej činnosti spáchanej počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, resp. charakteru trestnej činnosti, o ktorej má súd rozhodnúť v zmysle § 54 Tr. zák.

Až po odstránení uvedených nedostatkov a porušení Trestného zákona, resp. aj Trestného poriadku, bude môcť súd prvého stupňa zákonne rozhodnúť v predmetnej veci, pritom bude jeho povinnosťou dôslednejšie dbať pri odôvodnení nasledujúceho rozhodnutia, na náležitosti písomného vyhotovenia rozhodnutia, aj z pohľadu jeho odôvodnenia, ako podstatnej náležitosti uznesenia v zmysle § 176 ods. 1, hlavne ods. 2, podľa ktorého

v odôvodnení treba, ak to prichádza podľa povahy veci do úvahy, uviesť najmä skutočnosti, ktoré sa považujú za dokázané, dôkazy, o ktoré sa skutkové zistenia opierajú, úvahy, ktorými sa rozhodujúci orgán spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti.

Uvedené pochybenia odvolací súd nemohol a nemal ani dôvod i pre prípad, že by mohol, napraviť, vzhľadom k tomu, že napadnuté uznesenie je nezákonné v celom rozsahu, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia z dôvodov rozvedených v dôvodovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.